

gen mod Nord, som til dem, der har sat Grænseflytningen mod Syd som et politisk Maal? Og endelig et Spørgsmaal til Udenrigsministeren: Er Udenrigsministerens Udtalelse om, at Regeringen ønsker et kulturelt Arbejde taget op, men kun et kulturelt, saaledes at forstaa, at dette ogsaa gælder Arbejdet Syd for Grænsen, hvor Regeringen ønsker et kulturelt Arbejde taget op, men kun et kulturelt? Jeg haaber, at Statsministeren og Udenrigsministeren vil besvare disse Spørgsmaal.

Derefter skal jeg vende mig til Statsministeren i hans Egenskab af Finansminister. Paa dette Omraade skal jeg dog ikke sige meget, thi Finansministeren sagde ikke meget, han opgav i Virkeligheden enhver Diskussion om min Fremstilling. Han drog en Konklusion af det, som er foregaaet, de tidligere meddelte Tal og det gunstige Resultat nu, nemlig følgende: „Derfor bør man ikke give Oplysninger om saadanne Tal — nemlig Statsbogholderiets —, det er i alt Fald den Lære, jeg har hentet“. Jeg vilde beklage meget, hvis Finansministeren virkelig vilde blive staaende ved dette Resultat, thi det betyder faktisk, at Finansministeren har opgivet ethvert Haab om at kunne have noget som helst Overblik over Finansernes Gang. Hvis han nemlig ikke har opgivet, at han ved de Tal, han modtager, skal kunne have et Overblik, kan han ikke have noget imod at delagtiggøre os andre i sit Overblik. Kun hvis han mener, at der aldeles intet mere kan sluttet af Bogholderiets Meddelelser, kan der være Begrundelse for Ministeren for ikke at ville give os Meddelelse om, hvorledes han følger og bedømmer Udviklingen. Nu maa det dog indrømmes som en Mulighed, at det er Statsministerens subjektive Behandling af Statsbogholderiets Tal, der ikke har været helt fyldestgørende. Naar jeg bruger dette Udtryk: subjektive Behandling, henter jeg det fra en Udtalelse af den meget skrivende og meget interviewede Statsgældsdirektør, som har sagt, at Tallene var Statsbogholderiets, men om den subjektive Behandling, som Statsministeren gav dem, kunde han ikke udtale sig.

Men den Mulighed er naturligvis ogsaa til Stede, at Statsbogholderiet ikke har kunnet følge med Tiden, at det overfor de mange Opgaver, Staten nu har, ikke har kunnet følge med, og at derfor en Revision af Statsbogholderiet kunde være nødvendig. I saa Henseende er det tilfredsstillende, at Statsrevisorerne saa stærkt i Beretningen for 1918—19 har peget paa dette Forhold og henledt Opmærksomheden paa Ønskeligheden af, at der foretages en Re-

organisation af Statens Bogholderi og Regnskabsvæsen. Statsrevisorerne anmoder om, at dette Spørgsmaal maa blive taget for til nærmere Overvejelse, og jeg haaber, at Finansministeren ogsaa vil drage den Lære af, hvad der foreligger, at hvis han ikke kan reformere sig selv, kan han i alt Fald være med til at reformere Statsbogholderiet.

Om Kassebeholdningens Størrelse gør den højtærede Statsminister en enkelt Bemærkning, som jeg maa modsige. Han siger, at fra de 352 Mill. Kr., som blev opgivet at være i Kassen, maa drages 275 Mill. Kr., nemlig den samlede Sum af den vestindiske Købesum og Genforeningslaanet. Efter min Mening kan man ikke sætte det Tal, der maa drages fra de 352 Mill. Kr., højere end til 235 Mill. Kr., som er den faktiske Købesum for Vestindien plus Genforeningslaanet, idet Kursgevinsten gaar ind i Kassebeholdningens øvrige Forøgelse. Det viser sig da, at bortset fra den faktiske Købesum og Genforeningslaanet var der tilbage i Statskassen en Beholdning paa 117 Mill. Kr.

Om den første Del af denne, den vestindiske Købesum og Genforeningslaanet, udtalte den højtærede Finansminister: Laa nu disse Midler disponible? Og han tilføjer: Nej, det gjorde de som bekendt ikke. Jeg vil tillade mig at sige: Jo, det gjorde de som bekendt. Statsministeren kan ikke mere fastholde sin Paastand; thi han har i selve sit Statsregnskab vist, at der laa ca. 235—240 Mill. Kr. disponible den 31. Marts, altsaa et Par Dage efter, at Ministeriet Zahle var gaaet af, ifølge Opgørelsen den 1. April, og opgjort efter Finansministerens egen Beregningssmaade. Altsaa, disponible var til Løsning af det sønderjydske Spørgsmaal ikke blot Genforeningslaanet, men ogsaa den vestindiske Købesum, hvoraf man vil se, at denne Sum har faaet den Opgave at udføre, hvad nogle en Gang tænkte sig, at Vestindien selv skulde have gjort, Tilvejebringelsen af Genforeningen med Slesvig.

Om den anden Del af Kassebeholdningen, de 117 Mill. Kr., der var til Stede udover disse Midler til Slesvig, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at de er ca. 3 Gange saa meget, ja mere end 3 Gange saa meget som den Kassebeholdning, der fandtes ved Ministeriet Zahles Tiltræden. Selv om man regner med de højere Tal, som Pengenes Værdi nu angiver, er der saaledes sket en betydelig Forøgelse af Kassebeholdningen. — At Ministeriet nu har Brug for flere Midler og derfor har maattet optage et stort Statslaan, hænger sammen med to Ting indenfor